

Ovidiu Vasile Ungureanu

PSALMI
RĂTĂCITORI

EDITURA THEOSIS
www.theosis.ro
E-mail: office@theosis.ro
Tel: 0770 111916

Copyright © Editura Theosis, 2025. Toate drepturile
rezervate

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
UNGUREANU, OVIDIU VASILE

Psalmi rățăcitori / Ovidiu Vasile Ungureanu. -
Oradea : Theosis, 2025
ISBN 978-606-95476-9-4

821.135.1

Redactor: Virgil Baidoc
Tehnoredactor: Paula Cionca

TIPĂRIT ÎN ROMÂNIA

Ovidiu Vasile Ungureanu

PSALMI
RĂTĂCITORI

THEOSIS
2025

Predoslovie

PEURMELE MARELUI PROROC DAVID, luând pilda Sfântului Ierarh Dosoftei, urmând aceleiași dorințe de întâlnire cu Creatorul precum cea a poetului Tudor Arghezi, versurile acestui volum nu-și propun să umbrească frumusețea psalmilor de odinioară, ci să readucă în față gingășia și suflul duhovnicesc cuprins în aceștia dintr-o altă perspectivă, cea a împletirii Vechiului cu Noul, a apusului cu răsăritul, izvorâtă dintr-o sensibilitate aparte și o inimă deschisă...

În cămăruța inimii sale, poetul, dar și cel care alege să îi așeze în suflet, îngenunchează cu sfială în fața Chipului după Care a fost creat și Îi împletește cununi de laudă din florile cuvintelor... din care izvorăsc versuri de cânt, de rugă, de dor murmurat, de tânguire mută, de bucurie veșnică, de psalm... rătăcitor... prin viața-i, în căutarea Tatălui Iubitor, a Fiului Cuvânt, a Duhului Dragoste...

Ovidiu Vasile Ungureanu

Psalmul 1

Am văzut un copac
Fericit
Lângă apă
Fericit că nu și-a întins
Mâinile
În sfatul spinilor
Fericit că nu-și va pierde
Frunzele
Nnicând
Și că nu va fi judecat
Niciodată...
Ci va fi răsădit
Prin moarte
La Viață
Fericit că Domnul
Îi păzește calea
Și-i gătește
Învierea...
Vrei să fii fericit...
Adapă-te din izvorul vieții
Nu te lăsa rănit de țepi

Nu-ți pierde frunzele
Pentru un blid de spini
Și mergi pe Calea nepieritoare...

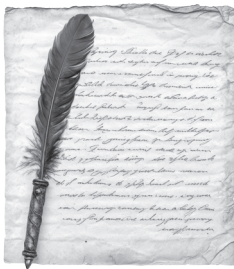

Psalmul 2

Ești fiu de Cer
Născut de sus
Din nou
Și oricât s-ar întărâta
Cei ce au uitat
Să aibă dor
De cer
Nu-ți pierde
Calea
Nu uita al Cui ești
Și ce te așteaptă
După astă viață
Toiagul odrăsli-va
Înviere
Iar întunericul
Se va sfărâma
Ca vasul olarului...
Ești fiu de Cer
Nu-ți căuta
Alt tată,
Nici alt frate
Ci te bucură
Și fă-te vrednic
De așa obârșii
Poartă-ți cerul
În inimă
Și arată-l... în ochi...

Psalmul 3

Se înmulțesc mereu
Cei ce îmi urlă
Că nu-i Dumnezeu
Cu mine
Și că degeaba mă tot chinuiesc
Că nu-i nicicând
Vreo mântuire...
Și eu nu am putere
Să-i înfrunt
Nu știu cum să le
Răspund...
Și m-așez în genunchi
Cu mâinile-mi ascund
Urechile
Și plâng
Rugându-Te
Să vii... și să mă-nveșmântezi
În mântuire
Iar gura lor va amuți
Când or vedea
Că Tu ești mântuirea mea
Și a lor...

Psalmul 4

Greu la inimă
Sunt, Doamne
Fiu de om
Cu lacrimi care
Plâng
Multe zic
Multe-mi sunt
Gânduri
Ce puțin mă fac să fiu...

Dar nicidecum nu-mi vreau
Odihnă
Până când cu glas umil
Nu îți cer iertare, Sfinte,
Ca în pacea Ta
Să fiu...

Însemnează a Ta
Față
Peste fața-mi
Întristată
Nu-mi lăsa neveselia
Fără bucurii
Vreodată...

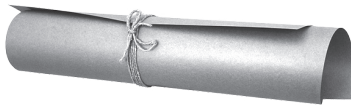

Psalmul 5

Am venit la Tine, Doamne,
În locașul Tău cel sfânt
Nu lăsa vrăjmașii-mi,
Sfinte,
Să mă plece la pământ...

Cu dreptatea-Ți
Mă îmbracă
Și îmi fi povățuire
Sunt al Tău
Lumină... iartă-mi
A mea searbădă grăire...

În lumina Ta lăcașul
Voi să-mi fie
Totdeauna
Cu binevoirea-Ți
Doamne,
Înrarmată-mi este mâna...

Psalmul 6

Sunt vrednic de muștrare
Nimic bun n-am făcut
Cu adâncă tulburare
Oasele mi-au tăcut

Sufletul mi-e bătrân
De atâta lăcrimare
Chiar al meu așternut
Îmi plânge și mă doare...

Dar știu că n-ai gătit
A mea lumină, Doamne,
Să șadă-n întuneric...
În Raiul Tău... mă adă...

Psalmul 7

Aș vrea să nu te superi
Doamne,
Pe nedreptatea mea
Numai Tu ești
Dreptatea...
Eu... doar o picătură
De aproape om...

A mea țărână, Sfinte,
Ar vrea să se înalțe
Și dreaptă să se așeze
De a dreapta Ta, Lumină...

Dar nu poate... Dreptate
De nu vei îndrepta-o
De nu-i vei păzi
Calea
Și-n haina
Îndreptării
De n-o vei vestmânta...

Îndreptează-mi
Nedreptatea
De-a dreapta Ta
Și fă-mă fiu
Dreptății...

Psalmul 8

Sunt prunc... nu știu
Decât minunea
Să gânguresc...
Al Tău nume-i minune
În toată a Ta zidire

Mă minunez cum oare
Ți-aduci aminte, Doamne,
De un fiu de tină
Fără aripi...

Tu ai făcut și luna
Și stele... Lumină...
Iar mie mi-ai dat cinste
Și stăpânire peste a Ta
Făptură...

Copil sunt și n-am alte
Cuvinte... decât
Mare minune
E numele Tău, Doamne,

În tot al Tău pământ...

Nu mă uita... sunt mic
Dar sunt al Tău,
Părinte!
Învață-mă și ține-mă
În brațe... pentru veci...

Psalmul 9

Sărac sunt între oameni
În jurul meu toți
Urlă
Că m-ai uitat
Și groapă-mi pregătesc
Vrăjmașii
Ce uită
Că Tu... ești...

Și se mândresc
Întruna
Că orice ar face
Ei sunt tari
Iar eu... sărac
Deși Te am pe Tine...

Scoală-Te, Doamne,
Adu-Ți aminte
De a mea sărăcie
Și-mpărățește-n veci
Tu Cel Ce pentru mine-ai sărăcit

De bunăvoie
Cu mine... cel ce fără Tine
Sunt sărac...

Psalmul 10

Inima mea-i țintită
De cei ce vor
Să uit de Cer

Dar Tu deși în ceruri
Ai locaș
Spre noi
Te uiți cu milă
Și dreptate

În munți... departe
M-aș ascunde
De arcul ce-mi săgeată
Neputința
Ca pasărea
Fără de aripi
Dar cu dor de Cer...
Și știu că și acolo
Tu cu mine ești...

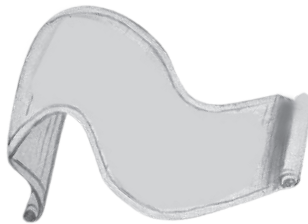

Psalmul 11

În jurul meu
Se plimba în neștire
Vorbele îmbrăcate-n viclenie
Se semețesc
Și uită de cuvinte

Dar Tu, Cuvinte,
Scoală-Te degrabă
Și le grăiește
Vorbelor
Pe față
Nu mă lăsa fără de apărare
Ci umple-mi viața de cuvânt
Cuvinte...

Cuvintele sunt aur și argint
Când izvorăsc din inime
Curate, neviclene...
Alungă-mi orice gând
De viclenie
Și umple-mă de adevăr
Cuvinte...

Psalmul 12

Până când...
Ce întrebare
Tristă
Parcă se aude
Cuțitul ce ajunge la os...
Parcă se aud
Vrăjmașii
Cum se întăresc
Și dinții lor
Scrâșnind...

Nu știu un alt
Răspuns
Decât... cântare
Bucurie...
Că numele Tău, Doamne,
Preaînalt s-a arătat
Înalță-mi și a mea
Micime
Și nu uita
Că sunt
Al Tău
Și ești
Al meu Părinte...

Știu că toate
Se vor sfârși
În veșnicia Ta
Te rog... ajută-mă
S-ajung la ea...

Psalmul 13

Ce-i ăla un nebun?
E cel ce tot își zice
Că Domnul a murit
Sau că n-a fost
Vreodată...

De ai să Te uiți
Tu, Bunule,
Vedea vei oare
Mulți nebuni...
Căci nu mai este cine
Să vadă cu dreptate
Bunătatea-Ți...

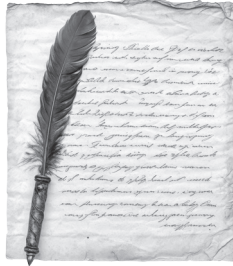
Toți am greșit
Și cu netrebnicia
Ne investmântăm
De bunăvoie...
Știu însă, Doamne,
Că nebunia noastră
E mai mică
Decât mila Ta...
Prefă a noastră
Nebunie
În bine
Căci fără Tine
Ne înstrăinăm
De Bine...

Psalmul 14

Cine-i vrednic, Doamne,
Să stea în veci
Cu Tine
Să aibă locuire
În dragostea-Ți
În veci...

Numai acel ce are
Mâinile fără vină
Și inima curată
E vrednic să Te vadă
Și să îți locuiască
Veșnicia...

Fii, Doamne,
Mântuire
Și-mi curăță
Făptura... făptuirea...
Fă-o fără vină
Iar inima-mi
Învaț-o să iubească!

Psalmul 15

Nu știu care-i voia
Cerului
Pe cine să întreb...
Sfinții Tăi știu
Căci veșnicia lor
În voia Ta
E-nvestmântată...

Nu voi s-ajung
Să-mi trăiesc
Veșnicia-n întuneric
De aceea caut
Să-nțeleg
Cum să ajung... lumină
În Lumină...

Voi să Te moștenesc
Și oricât de grea ar fi
Viața în moarte
Vestmântată
N-o las să-mi moară...
Orice ar fi
Ajută-mi moartea
Să învie...

Psalmul 16

Inima mea
E goală
Când Tu privești
La ea...
Nu pot ascunde
Doamne,
Nimic din ce ea simte
Și este și grăiește...

De-o vezi golită
De plinire
Îmi umple
Ochii de lumină
Și aripe o să-i răsară
Și de-a Ta bucurie
Se va sătura...

Nu pântecul
Trebuie plinit
Nici pruncii
Cu fărâme rămășițe

De țărână
Ci cu a Ta slavă, Doamne,
Plinește-ne... neîmplinirea...

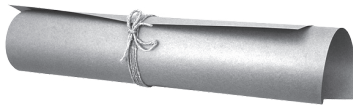

Psalmul 17

Sunt mut, dar tot
Am să-Ți cânt
Doamne...
Tu ești... vârtutea mea...

A mea muțenie îți cântă
Că-n altă parte
Nu am izbăvire
Sunt prihănit
Și numai Tu poți face
Calea mea fără prihană
Și cu putere mă învestmântezi...

Sunt neputință, Doamne,
Fără a Ta putere
Iară cu Tine
Cele mai înalte
Par ușoare
Iar cele aproape
De neatins
Sunt cu puțință...

Psalmul 18

Mă uit la cer
Și văd...minune
Și-mi tac
Cuvintele
Și aș merge
Pân' la capăt
De tărie
Să strig la margine
De lume
Că Tu ești... Domn
Și eu sunt fir de om...

Mă uit la soare
Și ochii-mi plâng
De atâta lumină
Dar știu
Că Tu ești cu adevărat
Lumina fără început
Și fără de sfârșire...

Nu știu să tac

Sau să grăiesc
De mi se nasc
Cuvinte
Sunt prea mici...
De tac... mă tem
Că-n locul meu
Grăi-vor pietrele...
Am să îmi tac

Ovidiu Vasile Ungureanu

Grăirea
Și-am să rog
Lumina să cuvânte
Și să m-arunce-n Cerul Tău
Lumină...

